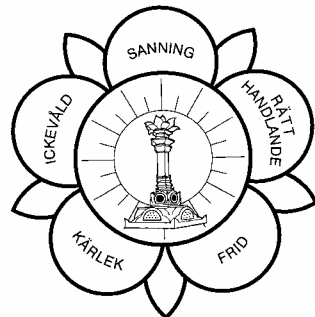
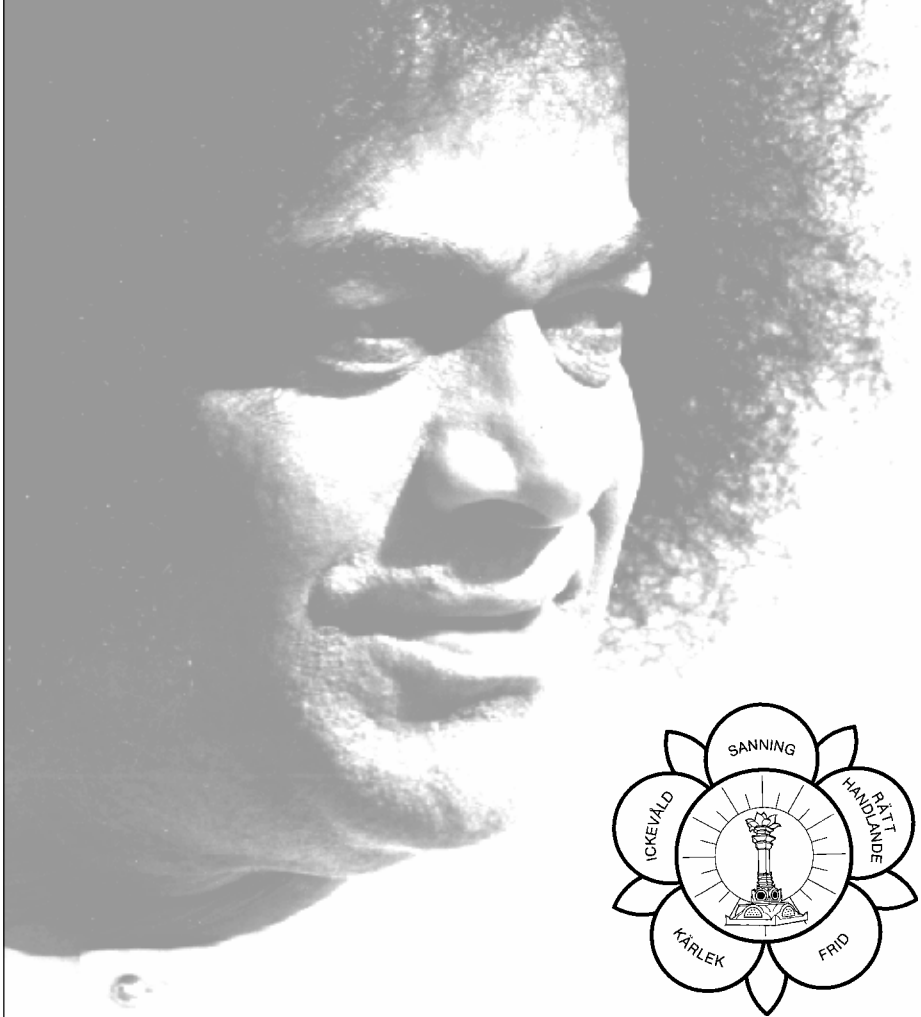

Sathya Sai

Information

Nr 3 SEPTEMBER 2004 ÅRG 19

Sathya Sai Baba

”Se till att barnen har goda matvanor. Födans bestämmer till stor del deras hälsa, intelligens, känslor och ingivelser. Ställ krav på födans kvalitet och reglera kvantiteten så väl som antalet gånger den konsumeras och valet av tidpunkterna. Även rekreation måste vara moralisk och uppbyggande och i sällskap med människor som är rättfärdiga och gudfruktiga.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 273.

”Syftet med andlighet är att hjälpa människan att reglera sinnets aktivitet. Den hjälper henne att veta vad som är sant, vad som är bestående, och inspirerar henne att utföra handlingar som är gynnsamma för henne i hennes sökande efter det gudomliga. (...) Moral och integritet är de två viktiga aspekterna i rätt handlande (dharma) som hjälper människan att förverkliga Gud. Dessa värden kan vi tillägna oss bara när vi utvecklar en sann tro på skapelsen, det vill säga att alla de ting vi ser i skapelsen i sanning är gudomliga.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 272

”Var ett instrument i Guds händer. Låt Honom använda dig för det syfte Han föredrar. Hur kan någon ifrågasätta Hans vilja?”

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 272

Innehåll

Sathya Sai Information, september 2004

Endast gudomliga relationer är sanna	3
Ashramlivet sommaren 2004	11
Samtal med Sai Baba	15

ENDAST GUDOMLIGA (ATMISKA) RELATIONER ÄR SANNA

Från Bagavans julbudskap i Prasanthi Nilayam 25 dec. 2003.

*Det övervägande som förmådde Herren, den Högste att komma
till Prahladas undsättning;*

*Det övervägande som förmådde Vedaskrifternas Herre
att komma den utblottade Kuchela till hjälp;*

*Det övervägande som drev den lotusögde Herren att
rädda Gajendra (elefantkungen);*

*Samma övervägande har förmått Herren, den Högste, som
dyrkas av himmelrikets gudar, att inkarnera på jorden i vår tid.
(telugu vers)*

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Var finns Gud? Varför och var inkarnerar Han? Dessa frågor funderar människor ständigt över. Varje varelse är underkastad lagen om orsak och verkan, men Gud har inga sådana begränsningar. Han är allestädes närvarande. I själva verket är alla Gud förkroppsligad.

Gud är upphöjd över födelse och död.

Människor tillskriver Gud olika namn och former såsom Rama, Krishna och Jesus och firar deras födelsedagar. Sanningen är att Gud inte har någon födelsedag. Att tro att Gud föddes en viss dag

på året är tecken på okunnighet. Gud har varken födelsedag eller något mål att uppnå. Han inkarnerar dock för att väcka människors tro. Föds man måste man också dö, men Gud står över födelse och död. I själva verket inträffar födelse och död i enlighet med Guds vilja. Han har varken början eller slut. Hängivna begränsar Gud till fysiska former, tillber Honom och firar Hans födelsedagar. Allt detta är ett påhitt av deras fantasi. Det har ingen grund i verkligheten.

Varje dag föds och dör många i den här världen. Vad innebär födelse och död? Födelse är att förvärva en kropp och död är att överge den. Det är människans felaktiga föreställningar som gör att hon upplever dualismen i födelse och död, medan Gud däremot står över båda. *Med händer, fötter, ögon, huvud, mun och öron genomtränger Han hela universum.* Gud är närvarande i alla varelser i form av deras andetag. Han manifesterar sig i människans andning som Soham. Varje inandning uttrycker 'So' och varje utandning 'Ham'. Varje ögonblick påminner oss denna process av in- och utandning om vår inneboende gudomlighet. 'So' betyder 'Detta', eller Gud; 'Ham' betyder 'jag', eller individ. Fastän det är två ord, nämligen Gud och individ, finns ingen skillnad mellan dem. De avser en och densamme.

Sedan urminnes tider har människor försökt förstå mysteriet med födelse och död. Man behöver inte gå så långt för att

förstå detta mysterium. Den kropp vi ikläder oss, får oss att ständigt uppleva det. Inandningen står för födelse och utandningen för död. Människan kan inte förstå den djupare innebörden i denna process. När vi andas in ('So') tränger livsprincipen in i vår kropp, och när vi andas ut ('Ham') lämnar den oss. Så länge vi andas betraktas kroppen som en källa till glädje (Sivam). När andningen väl upphör, blir den ett lik (Savam). Både födelse och död relaterar till kroppen. Många förändringar sker på ett mystiskt sätt mellan födelse och död. Det är Gud som är ansvarig för alla dessa, men somliga förnekar Guds existens och slösar bort sin tid på meningslöst argumenterande. Gud existerar verkligen. Han varken kommer till oss eller lämnar oss. Han är alltid närvarande överallt. Människan erfar födelse och död på grund av sin bundenhet vid kroppen. Hon kommer att slippa födelsens och dödens kretslopp först när hon överger denna bundenhet. Hon bör be till Gud och helt överlämna sig till Guds Vilja.

*O Gud, jag offerar till Dig
det helgade hjärta Du givit mig.
Vad annat kan jag offra
vid Dina lotusfötter?
Jag ber att Du tar emot
min enkla offergåva.
(telugu vers)*

Livet är en dröm

I den här världen bevittnar vi varje dag födelse och död. Dessa sker i enlighet med tid och omständigheter. Mellan födelsen och döden utvecklar människan olika relationer på den fysiska nivån. Hon identifierar sig med kroppen och rycks med av känslan av 'jag' och 'mitt'. Detta är ett allvarligt misstag. Dessa relationer varar så länge kroppen existerar. När kroppen dör, vad händer då med dessa relationer? Verkliga relationer återfinns på den gudomliga (atmiska) nivån, inte på den fysiska. Vem är före födelsen relaterad till vem? Vad händer efter döden? I själva verket är både födelse och död resultatet av illusion (Bhrama), vilken gör människan oförmögen att uppleva det gudomliga (Brahma). Då hon är fångad i det världsliga är hon oförmögen att förstå den gudomliga principen.

Verkligt andligt utövande ligger i att förstå sin sanna identitet. Man bör fråga sig: "Vem är jag?" Alla andliga övningar är avsedda att få er att inse vem ni egentligen är. Alla använder ordet 'jag' när de presenterar sig. Det innebär att detta 'jag' (Självet) som finns i er är detsamma som det som finns i andra. Människan är dock oförmögen att förstå denna enhet. Hon förblindas av skillnaderna som grundas i den fysiska kroppen. Följaktligen ger hon utrymme för konflikter och oro.

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Födelse och död är relaterade till kroppen, inte till själen. Det är bara människosinnets föreställningar. I själva verket är allt i den här världen skapat av detta sinne. Livet är en dröm. Hur kan något som framträder i en dröm vara sant? Allt är bara illusion. Så länge ni hänger er åt illusion kan inte Gud (Brahma) uppenbaras för er. I samma ögonblick som ni överger illusionen kan ni uppleva verkligheten.

Ni kan inse er verkliga identitet genom att ge akt på andningsprocessen, men människan är inte intresserad av en sådan lätt och enkel väg. Hon väljer ojämna, svåra vägar och blir till slut besviken. Så länge det finns en tagg i er kropp fortsätter den att göra ont. Bundenhet till kroppen kan liknas vid en tagg som orsakar allt ert lidande. Så snart ni överger bundenheten kommer ni att få möta ert sanna jag (Självet). Ni lider eftersom ni identifierar er med kroppen. Den är bara en illusion. Därför bad Adi Sankara så här:

O Herre! Jag är fångad i detta kretslopp av födelse och död; gång på gång upplever jag våndan av att vistas i moderlivet. Det är mycket svårt att ta sig över detta det världsliga livets hav. Jag ber Dig, led mig över detta hav och ge mig befrielse.

Man behöver inte utföra stränga andliga övningar för att kunna ta sig över den

världsliga existensens (Samsaras) hav. Det enda man måste göra är att oavbrutet kontempera över Gud. Fastän Gud finns inom oss lyckas människan inte förverkliga Honom. I drömstadiet kanske människan upplever att någon dör och känner sorg inför detta. När hon vaknar suckar hon av lättnad när hon inser att det hon såg bara var en dröm. Vem var det då som dog i drömmen? Det var bara en sinnets skapelse. På samma sätt gäller att också i det vakna tillståndet är allt som människan upplever sinnets föreställningar. På grund av sinnets illusion utvecklar hon relationer och börjar tala om min far, min mor, min fru, mina barn och så vidare. Denna illusion är den yttersta orsaken till hennes lidande. När människan utvecklar ren och fläckfri kärlek kommer hon inte att uppleva smärta eller lidande. Kärleken till den fysiska kroppen är falsk och övergående. Kärleken till Självet är sann och evig. För att inse er sanna identitet bör ni utforska ert inre.

Bundenhet till kroppen leder till illusion.

Vid ett tillfälle var Adi Sankara på väg till floden Ganges tillsammans med sina lärjungar. Då såg han en person sitta under ett träd och upprepa 'Dukrun Karane, Dukrun Karane'. Han försökte i själva verket lära sig reglerna i Paninis sanskritgrammatik. Sankara tyckte synd om ho-

nom och rådde honom att försöka förstå sin innersta verklighet genom att kontempera över Gud i stället för att slösa bort sin tid på att tillägna sig världslig kunskap. Han sjöng därför:

O, du dåraktiga människa, sjung Herren Govindas namn; grammatikregler kan inte rädda dig när döden kommer.

Både illusion (Bhrama) och det gudomliga (Brahma) finns i ert inre. De finns inte någonstans i det yttre. Då ni hänger er åt illusionen är ni långt borta från det gudomliga. När ni väl inser att ni är det gudomliga kommer ni att befrias från illusionen en gång för alla. Ni lider eftersom ni identifierar er med kroppen. Så snart ni överger bundenheten till kroppen kommer ni att uppleva evig sällhet.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Glädje och lidande är ni själva orsaken till. De tilldelas inte er av Gud. Ni är själva orsaken till ert lidande ingen annan. Inse denna sanning. Ur andlig synvinkel är glädje, smärta och världsliga relationer illusoriska. De är inte verkliga. Dagen lång lever ni ett liv fullt av illusioner. Då ni fötts som människa bör ni försöka vinna erfarenhet av sanningen. Den fysiska kroppen växer en viss tid och blir sedan svag och skröplig. Födelse och växande är relaterade till kroppen som är överklig, men människan betraktar kroppen som verklig och lider därför. När ni öppnar ögonen ser ni många människor,

men när ni sluter ögonen kan ni inte se några alls. Varifrån kommer så många människor när ni öppnar ögonen? Vart tar de vägen när ni sluter dem? Ni vet inte. I själva verket vet ni inte vem ni verkligen är. Därför lider ni. När ni väl inser att ni inte är kroppen och att inget i den här världen tillhör er kommer ni inte att lida. Allt i den här världen har ni själva skapat. Inget är verkligt.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Kärleken finns alltid hos er och inom er. Utan kärlek kan människan inte existera. Kärlek är liv. Kärlek är ljuset som skingrar okunnighetens mörker. Så snart ni förvärvat kärlekens ljus kommer ni att övervinna illusionen och uppleva den inneboende verkligheten. Den som inte utvecklar kärlek kommer att återfödas gång på gång. Födelse och död är en följd av den materiella världen. Då människan förleds av den materiella världen utsätter hon sig för fara. Vad förväntas människan göra för att undkomma kretsloppet av födelse och död? Hon bör utveckla kärlek mer och mer. Människan saknar inte kärlek. Hon har kärlek inom sig, men hon kan inte uppleva den. Hon bör sätta värde på den högsta kärlekens princip och inte bara kärleken till enskilda individer.

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Världslig kärlek är obeständig; den kan inte kallas kärlek alls. Sann kärlek är odödlig. Ni bör utveckla sådan kärlek.

Den fysiska kroppen växer och tynar sedan bort. Hur kan man tro att den är verklig? I själva verket är inget i den här världen verkligt. Bundenheten till kroppen är orsaken till illusionen. Minska därför gradvis er bundenhet till kroppen. Detta är den viktigaste andliga övningen ni bör utöva. Bön, botgöring, meditation och så vidare, ger er inte upplevelsen av er sanna verklighet. Det ni anser verkligt kan vara överkligt. Allt som är överkligt måste överges. Detta är vad ni först och främst måste inse. Det är mycket lätt att upphöra med bundenheten till kroppen. Jag undrar varför människor inte lyckas med det!

Det finns bara en grundläggande princip i världen, nämligen den gudomliga (atmiska). Ni kan se ett stort antal glödlampor lysa i den här salen, men den elektriska strömmen som passerar genom dem alla är densamma. Kroppar är som lampor och den gudomliga grunden är som strömmen som passerar genom alla lamporna. Inse denna enhet och dela er kärlek med alla. Betrakta inte någon som er fiende. Ni ser den som älskar er som er vän och den som hatar er som er fiende. I själva verket finns varken vän eller fiende. Det är bara inbillning.

I vår tid utövar människor olika andliga övningar för att uppleva det gudomliga. Kommer Gud närmare för att ni gör dessa övningar eller kommer det att bli större avstånd till Honom om ni inte utför dem? Nej. Det är bara illusionen som lämnar er när ni utför dem. Det

medför att ni kommer närmare Gud. Ni bör anstränga er till det yttersta för att bli av med illusionen. Ge upp känslan av att ni är kroppen och den som handlar. Först då kan ni bli fria från illusion och fruktan. Minska er bundenhet till kroppen. Det är den andliga övning ni förväntas utföra. Andliga övningar består inte endast av bön, botgöring, meditation och så vidare. Ni utövar dessa övningar enbart för er egen mentala tillfredställelse, inte för att uppleva Gud. Utveckla orubblig tro på att ni är Gud. Påminn er ständigt: ”Jag är Gud, jag är Gud.” Då blir ni ett med Gud. Kroppen är bara den klädedräkt ni tagit på er. Den är inte ert verkliga Själv. Då bundenheten till kroppen ökar, ökar också lidandet.

Detta är vad som krävs av er för att bli av med illusionen: *Överge dåligt sällskap; välj gott sällskap och utför alltid goda handlingar.* Ni ser många människor i världen. Betyder det att alla är olika? Nej. Alla är ett. Det är bara det gudomliga som manifesterar sig som moder, fader, broder, syster och så vidare. Namn och former må vara olika, men den bakomliggande verkligheten är en. När ni verkligen tar till er denna sanning kommer kärleken oavbrutet att flöda från er. Försjunk helt i kärlekens hav. Ge inte upp kärleken under några omständigheter. Även om någon skulle hata er ska ni behandla honom som er egen broder. Om ni skulle möta honom på gatan ska ni inte visa vrede; hälsa honom med kärlek. Er kärlek kommer med all säker-

het att förändra honom.

Sann lycka ligger i en anda av uppoffring. Uppoffring (thyaga) är verklig yoga. Människor i vår tid utvecklar inte en uppoffrande hållning. Däremot söker honnöjen (bhoga) och utsätter sig därmed för sjukdom (roga). När ni utvecklar en anda av uppoffring kommer ni att befrias från lidande. Verklig andlig övning är sådan som hjälper er att genomskåda illusionen. Vad är det för mening med att ni sjunker allt djupare i illusionen ju äldre ni blir? Utveckla inte överdriven bundenhet till kroppen och materiella ägodelar. Ni kommer endast att kunna uppnå befrielse när ni lever ert liv i en anda av uppoffring. Vad ni bör sträva efter är denna uppoffrande anda (thyaga), inte njutning (bhoga). Att betrakta något som ’mitt’ är bhoga. Att inse att inget är ’mitt’ är yoga. Denna yoga ger er verklig styrka. ”Jag är inte kroppen, inget är mitt.” Detta bör ni veta. Fråga er själv: ”Vem är jag?” Ni kommer att få svaret: ”Jag är jag.” När ni förstår och upplever detta kan ingen orsaka er något lidande. Ni kan inte undgå lidande så länge ni är fångade i den dualistiska känslan av att ni bara är en förgänglig varelse och Gud är åtskild från er. Känslan av separation orsakas av er egen inbillning.

Utveckla inre seende

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Många utför andliga övningar såsom

uppreparandet av Guds namn och meditation, vilket så småningom leder till vissa förändringar hos er. De kanske har tillfälliga effekter men de kan inte ge evig sällhet. Ni bör inte bekymra er om förändringar. Känslan av 'jag' och 'mitt' är grundorsaken till oro och bekymmer. Ni kommer att förföljas av dessa så länge ni inte har förverkligat Gud. Ni oroar er eftersom ni identifierar er med kroppen. Så snart ni identifierar er med Självet kommer ni att befrias från all oro. Därför bör ni anstränga er till det yttersta för att uppleva ert sanna Jag. Fäll under inga omständigheter tårar av sorg. Ni kommer att befrias från sorg när ni överger bundenheten till kroppen. För att bli fria från oro och fruktan och uppnå bestående frid måste ni inse att "Jag är Jag (Självet ö.a.)". När ni fullt och fast tror på detta påstående kan inget rubba er.

För att förverkliga denna sanning utförde Jesus olika slags andliga övningar. Vid ett tillfälle tog Josef och Maria med barnet Jesus till en marknad i Jerusalem. Jesus tappade kontakten med sina föräldrar i folkträngseln. Föräldrarna letade efter honom överallt men kunde inte finna honom. De blev oroliga när de inte hittade honom någonstans. Hela tiden satt Jesus i ett hörn i ett tempel och lyssnade till en prästs predikan. Moder Maria fann honom till sist i templet. Hon rusade fram till honom, omfamnade honom ömt och sade: "Min son, vad hände med dig? Vart tog du vägen? Vi har letat efter dig." Jesus sade till

henne: "Moder jag gick ingenstans. Jag har lyssnat till prästens predikan i templet."

Eftersom människan glömmer sin inneboende gudomlighet söker hon Gud i den yttre världen. Gud finns inom er. I själva verket är ni Gud. Här är ett exempel: Ni sitter här. Är det möjligt för er att finna er själva utanför salen? Är det inte dåraktigt att leta efter er själva i den yttre världen? Vänd blicken inåt; först då kan ni finna Gud. Det är mycket enkelt att inse att ni är ett med Gud. Ni måste dock först förvärva en orubblig tro. Ni bör utveckla tron att Gud inte är åtskild från er. När ni frågar er i djupet av ert hjärta kommer ni att erfara att Gud finns inom er och också i yttrevärlden.

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Vänd blicken inåt och sök ert verkliga Själv. Självutforskning leder till verklig upplevelse av Gud. När ni uppnått detta kommer ni att befrias från all oro. Det är ett misstag att säga att ni inte upplevt Gud. Han är närvarande i er. En person förvarade en tiorupiesedel i en bok och glömde bort den. Han bar den hela tiden med sig. En dag behövde han tio rupier. Han bad sin vän låna honom beloppet. Hans vän gick genast med på det, men innan vännen överräckte pengarna ville han se boken mannen bar på. Då vännen öppnade boken föll sedeln ut ur den. Mannen blev glad över att han själv hade den erforderliga summan och att han inte behövde låna den av sin vän. På

samma sätt söker människan i våra dagar Gud då hon glömt sin medfödda gudomlighet. Människan kan uppleva Gud endast genom självutforskande.

Ni som är Kärleken förkroppsligad! Studenter!

Ni försöker på olika sätt att uppleva det gudomliga. Sök inte Gud i det yttre. Han finns inom er. Allt finns inom er. Allt ni ser i yttervärlden är illusioner.

Förleds inte av den illusoriska världen. Ni behöver inte studera skrifterna för att inse denna enkla sanning. Utveckla inre seende och upplev ert verkliga Själv. Njut sötman av det gudomliga i ert inre. Först då kan ni vinna frid och slutligen inse att ”Jag är Jag (Självet ö.a.)”.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*,
Januari 2004, s. 1–8.

Idag drabbas människan av sorg av två anledningar. Hon blir klyftigare och klyftigare, men hon använder inte sin intelligens på rätt sätt. Eftersom hon är mycket intelligent har hon svårt att förstå de enkla sanningarna. Så för att förstå en sanning som är svår att fatta, ignorerar hon den sanning som är lätt att förstå.

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 273

ASHRAMLIVET SOMMAREN 2004

*Berättelse om en resa till Sathya Sai Baba i Indien, skriven
av Marie-Louise och Jörgen Mølgaard.*

Det var den bästa resan! Så känns det nästan varje gång när vi varit hos Sathya Sai Baba i Indien. Det är alltid en stark upplevelse att vara i Sai Babas, avatarens, fysiska närhet. Ens mentala processer förstärks i hans närvaro. Det finns goda möjligheter att uppleva inre frid men där finns också stora möjligheter att konfronteras med en egen inre ofrid som kan välla upp inifrån i olika situationer.

Sedan Baba våren 2003 bröt höften går han sämre. Han går med en haltande gång med stöd av en eller två studenter. Under maj månad i år i Brindavan gick Baba dock helt normalt utan stöd men så skadade han sig vilket gjorde att hans förmåga att gå försämrades. Om orsaken och syftet med detta vet endast han själv.

Baba kommer på morgonen vid sju- eller åtta-tiden för att ge darshan* i Kul-

want Hall i sin tystgående elbil som körs av en student. Anil Kumar, en av professorerna vid universitet, påpekade i en föreläsning att det inte är så lätt för studenten som kör bilen att vara chaufför till Baba. Baba kan plötsligt säga åt honom att ändra färdriktning blixtn snabbt och sedan åter ta oväntade beslut om en annan väg. Det vanligaste är dock att han åker rakt fram genom den del av hallen där kvinnorna sitter när han kommer ut från Poorna Chandra-hallen, där Baba bor sedan ett flertal år. Han fortsätter i bilen till trappan där studenter och lärare sitter. Han åker inte så ofta någon större sväng in på manssidan. Babas hemfärd på förmiddagen går vid tiotiden genom kvinnosidan. Då har man suttit i hallen i ca fyra timmar. En del har gått ifrån och ätit frukost innan bhajan som börjar

*) darshan – åsynen av en helig person.

klockan nio. På eftermiddagen går man till Kulwant Hall vid tvåtiden och däri- från vid halv sex-tiden. Tiden man till- bringar i Kulwant-hall kan bli cirka åtta timmar om dagen med en paus på fyra timmar mitt på dagen. Det finns alltså lång tid att meditera eller vända sig inåt i väntan på Baba. Att varje dag sitta tillsammans i en stor hall med tusentals människor när Baba kommer är en märk- lig upplevelse. Det är en total koncentra- tion kring Baba när han kommer. Alla följer honom med blicken.

Hur lång är darshantiden när Baba är där? Ibland kunde darshan vara mycket kort, endast en kvart, och därefter för- svinner Baba in i sitt rum för andra möten. Under sommaren när vi var där satt Baba ofta långa stunder, ibland en till en och en halv timme, i sin stol på verandan medan studenterna reciterade vediska verser eller under något kultu- rellet eller andligt program uppfört av studenter eller Balvikas-grupper. Grup- per från USA, Storbritannien, Malaysia och delstaten Maharastra hade kulturella program där både barn och vuxna upp- trädde. Även studenterna framförde flera pjäser med berättelser från heliga indiska skrifter. Även den nya musiklinjen vid universitetet i Puttaparthi hade ett flertal konserter med instrumental och vokal musik. Det var underbart att höra den ljuvligaste sång och musik och samtidigt kunna se Baba i sin stol på scenen. Alla olika uppträdanden avslutades med gruppfotoografering där man grupperade

sig tillsammans med Baba i mitten.

Något som skiljer från tidigare år är att det är färre västerlänningar och ej så många grupper med gemensamma hals- dukar eller band som markerar grupp- tillhörighet. Ett markant inslag är de många ryssarna. Under den tid vi var där gavs inte heller så många intervjuer – möjligheten för olika grupper att komma in till Baba för privata samtal.

En markant uppstramning av säker- heten har gjorts de senaste åren. Det är numera endast ett fåtal saker man får ta med sig in i Kulwant Hall. Alla får pas- sera metalldetektorer – något som fun- nits där sedan Babas 70-årsdag (1995). Alla besökare till Kulwant Hall kontrol- leras mycket noggrant och väskan med personliga tillhörigheter får endast vara i plånbokstorlek. Dess innehåll kontrolle- ras också noga. Kulspetspenna är inte tillåtet längre endast en gammaldags he- derlig blyertspenna får man ha med sig in. Man får endast ha med sig böcker i litet format t ex bönböcker.

Andra uppstramningar har också skett beträffande ashramlivet. De bärare som arbetar i ashramet har numera alla en slags uniform med blå kläder och identi- tetsbricka. Även de personer som sköter tvätten (dhobi) ska bära identitetsbricka.

Priserna i ashramet är låga. Matpri- serna ashramet har hållit sig förhållande- vis låga under många år. En måltid i nordindiska kantinen kostar 12–16 rupier, cirka tre svenska kronor. I väster- ländska kantinen kostar det c:a det

dubbla. Och vill man ha en pizza får man betala 20 rupier, det vill säga 5 kronor, extra. Ett kilo mango kostar i ashramet c:a 2:50 och ett kilo bananer 1:50 i svenska kronor. Att få hjälp med tvätten är också billigt. Varje plagg kan man få tvättat och struket med ett enhetspris av 75 öre. Det gäller oavsett om det är en näsduk eller skjorta eller ett lakan.

Vad det gäller andra förnödenheter som man kan behöva finns det numera ett stort och mycket välutrustat varuhus i ashramet i tre våningsplan. Alla varor är märkta med streckkod. Det finns 24 kassor med datorer och streckkodläsare och man får kvitton med innehållsbeskrivning precis som hemma på stormarknaden. Allt går snabbt och kassörskorna är effektiva, en markant skillnad mot förr där man kunde få vänta långa stunder. Kvinnorna får handla på förmiddagarna och männen på kvällarna. En ny bokhandel finns också med vacker arkitektur. Nära varuhuset som ligger i den västra delen av ashramet finns det kiosker där man kan köpa glass och popcorn och sedan sätta sig och koppla av på gräsmattor. Här ses ofta indiska familjer i stora grupper på helger.

Ashramet har flera vackra välskötta trädgårdar som dagligen sköts av ett flertal personer. Flera nya gräsmattor är anlagda och det ser mycket fint och prydligt ut. Framför en del hus står krukor med välskötta växter. Det finns också sedan ett tiotal år en vacker liten trädgård med olika statyer av bland annat Jesus och

Ganesh som alltid smyckas med blomstergirlander av de hängivna. En damm med lotusblommor finns där också.

Djurlivet i ashramet har varit sig likt under många år. Fåglarna hörs och syns. Bisvärmar kan man se ibland och hundar finns där hela tiden men det är inte lika högljuda revstrider som förr. Ett gäng apor rör sig runt i ashramet, ibland hänger de och gungar i elledningarna och man förvånas över att det så sällan är elavbrott, något som karaktäriserade tillvaron tidigare. En ficklampa var då ett måste. Det blir mörkt klockan sju på kvällen och solen går upp vid sextiden. Under den månad vi var där hade vi endast ett elavbrott på c:a en kvart.

Att bo i ashramet är möjligt för dem som kommer resande. I den norra delen av ashramet finns nio fyravåningshus med ett 80-tal enrumslägenheter. Här kan man bo en månad under icke-festivalstider. Lägenheterna är utrustade med sängar, madrasser, bord och stolar och ett badrum med kallvattensdusch och toalett. Vid varje hus finns dygnet om en ansvarig person (sevadai) som säkerhet och som håller uppsikt över de som passerar in och ut. Det uppmanas till släckning klockan nio på kvällen och vid halv fyra tiden på morgonen hör man att det börja röra sig i huset. Vill man vara med på Omkar – sjungandet av Om 21 gånger – inne i templet måste man vara där vid fyratiden på morgonen för att försäkra sig om en plats.

Vissa tidpunkter i rutinerna i ashramet

är fortfarande så fasta att man kan ställa klockan efter dem. Omkar börjar alltid exakt 5.20 och munkarna som går runt i ashramet startar alltid när suprabhatam i templet är slut och kvinnorna hunnit ut. Lovsången på morgonen (nagarsankirtan) med kvinnorna uppställda framför Ganeshtatyn startar 5.40 och männen startar sin lovsång efter dem. Dessa tider gällde 1983, och troligen långt för det, och gäller fortfarande.

Vill man ha kontakt med yttervärlden och livet med tidningar, Internet och annat kan man gå ut i byn utanför och testa sitt inre lugn. Byn Puttaparthi utanför har vuxit mycket under de sista 20 åren och liknar numera en mindre stad med intensiv trafik och försäljning, hotell och restauranger och ett flertal höghus men fortfarande mycket trånga gator.

Det som var nytt för året och ett dominerande inslag var att parkområdet runt den höga lotussymbolen med alla sentenserna om de olika religionerna nu

är en stor byggarbetsplats. Ett nytt hus till Baba är under uppbyggnad. Det byggs i vinkel runt sarvadarma-pelaren och ska bli färdigt under hösten. Rykten gick då och då att Baba skulle åka till Brindavan under byggtiden men det blev inte så under juni eller juli.

Det finns dock fortfarande stora möjligheter att leva ett skyddat och lugnt ashramliv. Allt man behöver för sitt livsuppehåll finns där inom ashramet. Livet i ashramet är sig ganska likt och det finns fortfarande möjligheter att se Baba på nära håll. För många år sedan har Baba sagt att så småningom kommer han inte att bli lika tillgänglig som han har varit förr. Jämför man med de berättelser om ashramlivet på 60- och 70-talet där Baba kunde finnas tillgänglig hela dagarna så är det en stor skillnad. Den månad vi var där var det dock möjligt att få se honom två gånger om dagen och ibland längre stunder.

Marie-Louise och Jörgen Mølgaard

Döden är inte en beklagansvärd händelse. Den är resans slut. Ägaren stiger ur bilen när tiden är ute och målet är nått. Den är fullbordandet, en lycklig avslutning, om bara alla är visa nog att betrakta den som sådan och förbereda sig på den.

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 108

SAMTAL MED SAI BABA

Kapitel 18

Hislop: Svami nämner Vedanta. Vilken är den korrekta användningen av detta ord?

Sai: Vedanta står för översinnlig utforskning av det gudomliga, världen, och den sanna erfarenheten av dessa. Metafysiken börjar där fysiken slutar. Vedanta bevisar med hjälp av erfarenhet det som har formulerats. Filosofi är som frukten i sin helhet, medan Vedanta är som den söta saften. Filosofin tar er dit där sanningen börjar och ger er en bild av sanningen, medan Vedanta tar er till sanningens hjärta. Filosofi är ett sätt att utforska med intellektets hjälp.

Hislop: Svami talar om det gudomliga, världen och individen. Vilken är Svamis relation till individen?

Sai: Svami är den som aktiverar individen. Han är 'Jag', Själv i dig och alla andra. Solen reflekteras i vattnet, och vattnet blir varmt, men värme är inte en ursprunglig egenskap hos vattnet.

Hislop: Vilken är skillnaden mellan Gud och världen?

Sai: Skillnaden finns bara i orden och sinnet. När man är totalt gudshängiven och endast längtar efter Honom, upphör den verbala och begreppsmässiga skillnaden, och världen ses också som Gud. Först bör man erfara Gud sedan livet och världen, men de flesta går den motsatta vägen ser först världen och livet medan Gud är långt borta.

En besökare: Varför finns skapelsen? Av vilken orsak tillkom den?

Sai: Fråga först: 'Varför behövs föda?' Det finns inget skäl. 'Varför finns äktenskap?' Det finns inget skäl. Sedan är det frågan om barn. 'Varför finns barn?' Det finns inget skäl. Det är din önskan. Skapelsen är Guds önskan, Hans sankalpa. Tänk på fröet från ett träd. Det gror och det växer fram allt fler kvistar och grenar. Tusentals blad växer ut, och hundratal frukter. Mångfald. Allt har uppstått ur ett enda frö.

Besökare: Men vad ligger bakom skapelsen? Vad är orsaken?

Sai: Fråga dig först vem du är.

Besökare: Jag är en obetydlig person.

Sai: Nej, nej. Vem är du. Ta först reda på det så kommer du att få svar på din fråga.

Besökare: Finns det liv på andra planeter?

Sai: Skapelsen är oändlig.

Hislop: Är det så att människan skapar sin värld genom att projicera ut sina egna föreställningar. Det är träet som utgör bordet, som är konkret, men ändå accepterar vi begreppet 'bord' som konkret, och vi handlar enligt denna uppfattning.

Sai: Bordet är av trä, och 'bord' är en projektion i det mänskliga sinnet, och 'bord' är bara tillfälligt, men bilden i sinnet är till sin natur en slags urtyp. På samma sätt är bilden av luftslott i molnen tillfälliga, men Gud är dess grund. Precis på samma sätt uppstår vågor, skum, bubblor i havet och faller tillbaka och försvinner, men havet försvinner inte.

Hislop: Svami sade en gång att världen uppstår ur människan, precis som mänskliga varelser uppstår ur moderns kropp. Syftar detta på hela den värld vi är medvetna om, på allting.

Sai: Det finns ett undantag. En sak kommer till människan utifrån, nämligen egot, som uppstår ur bundenhet till yttre föremål. När begären efter världen överges upphör egot automatiskt. Intryck som människan tar emot utifrån är skadliga om de ses som verkligheten. Eftersom människan ser på något i det yttre och sedan skapar, tror hon att hon avbildar detta. Men egentligen är det istället så att de yttre ting som betraktas endast påminner om det som redan finns i hennes inre. När ögonen är öppna ser man skapelsen. Alla varelser skapas med hjälp av ögonen. Källan till allt ni ser är ögonen. Allt man ser på detta sätt är obeständigt. Det tre bokstäverna i ordet 'öga' representerar de tre gunorna, men med 'Jaget' Självvet, kan man se något långt bortom det förgängliga.

Hislop: Skulle Svami vilja förklara sitt påstående att världen är en spegel?

Sai: Världen är en spegel, och livet är en återspeglning av Gud. Om spegeln är ren ser man bara Gud. Motsatserna ond och god ses inte alls längre. Bara Gud finns. Om världen inte ses, finns varken spegel eller någon återspeglning. Vi har en uppfattning om världen endast på grund av spegeleffekten. Spegeln (världen) existerar bara så länge våra begär existerar. 'Värld' står för de inre sinnenas värld. Vi uppfattar världen genom sinnena. Dessa ses i det yttre. Det är endast på grund av sinnenas illusion det tycks finnas en kropp. Ett lik bränns när veden tänds på. De inre sinnena motsvarar träet. När de bränns upp genom utforskning och andliga övningar försvinner kroppen automatiskt. Både utforskning och övningar behövs.

Hislop: Men Svami, vår erfarenhet är att föremål existerar oberoende av vårt medvetande om dem.

Sai: För oss existerar världen bara om vi är där så att vi kan se den. Om vi är blinda ser vi den inte. Om vi är avsvimmade existerar den inte för oss. För oss är världen som vi ser den. Vi uppfattar den utifrån vår egen synvinkel. Om din ståndpunkt är att allt är Gud, är allt vi ser Gud. Antag att vi tar en bild med en kamera. Tar sig träden in i linsen och lämnar sina avtryck på filmen, eller sträcker kameran ut sig och tar tag i träden?

Hislop: Träden lämnar sina avtryck i kameran.

Sai: Fel! Jag tar en bild av någon som inte vill bli fotograferad. Kommer avböjandet att förhindra att det blir en bild? Eller, tvärtom. Personen vill bli fotograferad. Resulterar detta i en bild? Hjärtat är som en film som kan fånga bilden av Svami. Om filmen finns där skyddad och ren kan den fånga Svami även om Han inte vill, men om kameran saknar sådan film d.v.s. om hjärtat är orent och förmörkat, kan inte Svamis bild fångas även om Han önskar det. Kroppen är kameran, sinnet är linsen, intelligensen är avtryckaren och kärlek är filmen.

Hislop: Men Svamis bild i hjärtat är Hans form. Krishna säger: 'Den hängivne behöver bara föreställa sig Paramatma utan form.' Vad betyder det, och hur är det förenligt med att se Svami i hjärtat?

Sai: Man behöver inte föreställa sig Svami med form utan som kärlek som är Svami. Först upplevs Gud med form. Han ses överallt med denna form. Sedan kan Gud upplevas utan form, eftersom alla former är obeständiga. Ett barn, som håller på att lära sig, ser en elefantskulptur. På skulpturen har ordet elefant skrivits. Barnet har inte

läst det som skrivits, utan lär känna ordet 'elefant' när det hör ordet sägas. När det väl lärt sig läsa behövs bara ordet för att barnet skall minnas formen 'elefant'. Skulpturen, formen, är obeständig, men ordet finns så länge språket består. Ordet 'elefant' som representerar elefanten är utan form. På samma sätt, när den hängivne väl lärt sig det gudomligas språk, behöver inte Gud ges en form. Det räcker med ordet. Man lär dock känna Gud med hjälp av namn och form.

Hislop: Vi ser Gud i Svamis gestalt. Hur ska vi uppfatta formen? Visar sig Gud bara i denna enda form? Om frågan är olämplig behöver Svami inte svara.

Sai: Frågan är helt i sin ordning. Det finns ledningar dragna överallt i rummet, men bara en glödlampa är ansluten till dem. Bara denna enda lampa kan ses lysa med full kraft. Samma ström finns i alla ledningarna. Avataren är bara en, och denna enda kropp väljs av avataren. Naturligtvis sprider ett strålande ljus sitt sken, men ljusstrålarna är inte skilda från ljuset.

Hislop: Svami, förklara lite mer om 'form' och 'formlös'.

Sai: Sanningen om kroppen är inte den vi tror. Här är ett exempel: I trettio år dyrkar en man modern som födde honom. Han masserar hennes fötter, knäböjer inför henne, ser henne kärleksfullt djupt i ögonen, lyssnar till hennes röst, värms och blir lycklig av hennes tillgivna och kärleksfulla omtanke. Vid sextio års ålder dör modern. Genast utropar sonen: 'Mor, mor, varför har du lämnat mig?' Varför utropade mannen detta? Kroppen han tillbad fanns där, fötterna han masserade dagligen fanns där, men han utropade att hans mor inte var där, att hon lämnat honom. Vi måste dra den slutsatsen att även om mannen i trettio år betraktat kroppen och modern som ett och detsamma, visste han ändå när modern dog genast att modern inte var denna kropp och att modern hade gått bort fastän kroppen fanns kvar. Så vilket värde hade kroppen som aldrig var modern fastän den en tid hade betraktats som mor? När man begrundar detta mysterium, blir det uppenbart att om inte kroppen funnits hade man inte känt till någon mor. Bara med en kropp som uttrycksmedel kunde mannen uppleva och alltså lära känna moderns ömhet, kärlek, ädelmod, vilket gjorde att hans hjärta uppfylldes av kärlek. Moderns formlösa, tidlösa kärlek kunde bara lära kännas och upplevas genom den obeständiga formen.

Hislop: Svami! Detta är underbart! Detta klargör formens verkliga betydelse.

Sai: Detsamma gäller det formlösa transcendentala gudomliga. Utan form existerar det inte för oss. Vi får kännedom om det gudomliga med hjälp av formen.

Hislop: Sai har avslöjat hemligheten med form och formlöshet! Hur åstadkoms övergången från tillbedjan av Gud med form till dyrkan av det formlösa gudomliga?

Sai: Övergången görs genom att helhjärtat dyrka Gud med form. Se sedan denna älskade form i alla. Då kommer upplevelsen att Gud finns överallt och att man älskar andra naturligt och lätt.

Hislop: När Svami är närvarande ses Hans form lätt och kan tillbedjas, men när Svamis fysiska person inte är närvarande, bör man då skapa sig en mental bild av Honom så att man fortfarande kan se Hans form.

Sai: Ja, man bör ha en mental bild av en gudsgestalt, fullt utvecklad och som sinnet kan bli uppfylld av. Att se gudsbilden i det yttre är en form av begränsad dualism. Att se den i sinnet är begränsad monism. När formen absorberas i atman råder icke-dualism. De två inledande stegen är inte separata stadier; de innefattas i icke-dualism (advaita) som kärnmjök och smör innefattas i mjölk. Gudsbilden som ses i det yttre ska tas upp av sinnet och sedan av själen.

Hislop: Hur skapar man bäst den mentala gudsbilden?

Sai: Om du vill kan den form du ser användas som bild, eller du kan ta ett foto.

Hislop: Om ett foto av Svami eller Hans direkt uppfattade gestalt används som den mentala bilden då får väl förstås koncentrationen inte vika från den valda bilden?

Sai: Sinnet bör ständigt vara fokuserat på den valda gudsbilden. När en avbild görs av silver är ögonen, håret, munnen, huden och allt av silver.

Hislop: Skulle Svami vilja säga detta en gång till?

Sai: Sinnet absorberas av forandet av bilden så att det blir ett med gudsbilden.

Hislop: Jag förstår. Detta är i högsta grad upplysande! Svami, vi är dock lyckligare när vi är i Svamis fysiska närvaro än när Svami är borta.

Sai: Du identifierar dig med din fysiska form och, därför fäster du avseende vid andras form. När du är mindre bunden vid den fysiska formen, blir din lycka mer stabil.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*, kap. 18.

Sathya Sai Information

Utkommer: mars, juni, sept., dec.

Denne Sai har kommit för att utföra den ytterst viktiga uppgiften att ena hela mänskligheten som en familj genom broderskapets band, och för att bekräfta och upplysa om varje varelses inre verklighet och visa det gudomliga som är grunden på vilken hela kosmos vilar, och att lära alla att förstå det gemensamma gudomliga arvet som förenar alla människor, så att människan kan befria sig från det djuriska och höja sig till det gudomliga som är hennes mål.

– Sathya Sai Baba

Ur: *A Compilation of the Teachings of Sri Sathya Sai Baba*, s. 109